

ÎNCHEIERE

26 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Glavan Elena,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Glavan Elena împotriva
Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 190 cu privire la obligarea eliberării
răspunsului și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016

c o n s t a ț ă:

La 04 mai 2015 Glavan Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 190 (CCL nr. 190) cu privire la obligarea
eliberării răspunsului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 04 martie 2015 s-a adresat către CCL nr.
190 cu o cerere prin care a solicitat eliberarea unor informații ce prezintă interes pentru sine,
cererea fiind înregistrată în aceeași zi de CCL nr. 190 cu numărul de intrare 03-in.

Susține că, la data de 04 mai 2015 răspuns la cererea sa nu a fost oferit de către pîrîță și
consideră că astfel i-a fost încălcat dreptul său la informație consacrate de legislația în
vigoare.

Solicită obligarea CCL nr. 190 să elibereze informație în scris la cererea sa din 04
martie 2015 și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 12 august 2015 s-a respins ca
tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Glavan Elena împotriva CCL nr. 190 cu
privire la obligarea eliberării răspunsului la cererea depusă la data de 04 martie 2015 despre
descifrarea sumei de 80,42 de lei la rubrica "alte" din factură de plată a serviciilor locative-
comunale pentru decembrie 2014 și încasarea sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu
moral. S-a încasat de la Glavan Elena în beneficiul statului suma de 21,55 de lei cu titlu de
cheltuieli poștale suportate de instanța de judecată.

Prima instanță a reținut că, potrivit art. 23 din Legea cu privire la accesul la informație
nr. 982 din 11.05.2000 reclamanta urma să depună cererea de chemare în judecată pînă la
data de 27 aprilie 2015, aceasta însă a fost depusă la 04 mai 2015 cu încălcarea termenului
prevăzut de lege.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de
Glavan Elena și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 24 martie 2016 Glavan Elena a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor de judecată cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată nu au aplicat elocvent prevederile art. 271 din Codul civil care guvernează raportul juridic litigios.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată nu au aplicat just prevederile art. 271 din Codul civil nu pot fi reținute având în vedere faptul că, dispoziția legală menționată a fost aplicată în consonanță cu prevederile speciale a Legii contenciosului administrativ.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Glavan Elena ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Glavan Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan